

Overweging 6 en 7 april 2024

Evangelie: *Johannes 20, 19-31*

Op de avond van de eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; ze hadden de deuren afgesloten, omdat ze bang waren voor de Joden. Jezus kwam in hun midden staan en zei: Ik wens jullie vrede. Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: Ik wens jullie vrede. Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend ik jullie uit. Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven. Een van de twaalf, Tomas, was er niet bij toen Jezus kwam. Toen de andere leerlingen hem vertelden: Wij hebben de Heer gezien zei hij: Alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, en als ik mijn hand in zijn zijde kan leggen, zal ik geloven. Een week later waren de leerlingen weer bijeen en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. Ik wens jullie vrede, zei Hij en daarna richtte Hij zich tot Tomas: leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zijde. Wees niet langer ongelovig, maar geloof. Tomas antwoordde: 'Mijn Heer. Mijn God.' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt geloof je? Gelukkig zij die niet zien en toch geloven. Jezus heeft nog veel meer wondertekeningen voor zijn leerlingen gedaan, die niet in dit boek staan, maar deze zijn opgeschreven opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overweging

Kinderverhalen moeten altijd spannend zijn, spannende gevechten, waarvan de afloop voorlopig nog onzeker is. Het mag best lijken of de vijand gaat winnen, als er maar een happy end komt. Het kind blijft er op wachten. Pas daarna kan het gerust gaan slapen. Morgenvroeg wordt het weer licht. Het donker van de nacht is verdwenen...

Het verhaal van vandaag begint een paar dagen na het lijden en sterven van Jezus. Een droevig verhaal. De vrienden van Jezus zoeken troost en steun bij elkaar. Uit angst voor de Joodse leiders houden ze hun deuren en ramen gesloten. Voor hen is het een angstige, donkere tijd. Dit verhaal kon toch geen happy end meer hebben. En dan toch... in deze donkere, stille ruimte komt totaal onverwacht Jezus in hun midden staan. Zijn eerste woord is: Vrede. Ik wens jullie vrede. En Jezus laat hen zijn wonden zien. Jullie zien mijn lijf. Dit ben ik, mijn geschiedenis. Van Hem uit geen vragen. Geen woord van beschuldiging of verwijt. Alleen dat ene woord van verbinding en liefde: Vrede voor jullie.

Vrede... Als er iets is wat deze leerlingen nodig hebben dan is het dit: Vrede. En juist dat biedt Jezus hun aan. Alle schuld valt van hen af en ze worden vervuld van grote vreugde. Midden in de crisis van hun leven, ontvangen de leerlingen zijn levensadem opnieuw. Vanuit zijn Geest ervaren ze nieuwe levenskracht. Met deze nieuwe ervaring stuurt Jezus hen op pad. Breng verder wat jullie ontvangen hebben. Maak er wat van.

Tomas krijgt het verhaal uit de tweede hand, uit de mond van zijn medeleerlingen te horen. Hij neemt niet alles zomaar klakkeloos aan wat anderen zeggen. Hij wil eerst Jezus zélf zien, voelen. Om verder te komen heeft hij behoefte aan fysiek contact met zijn meester. Hij wil zélf ervaren dat de verrezen Jezus één en dezelfde is als degene die geleden heeft en de kruisdood is gestorven. Het maken van contact met Jezus' pijn breekt zijn weerstand af. Van binnenuit voelt hij dat Jezus, ook al is Hij gestorven op een volstrekt nieuwe wijze aanwezig is. Een ervaring die sommige mensen onder ons wel zullen herkennen wanneer een geliefd persoon is gestorven. Eensklaps staat de persoon weer duidelijk voor je,

hoor je z'n stem en voel je z'n aanwezigheid. Zo'n beeld raakt je. Je voelt de pijn opnieuw, maar tegelijk ook een grote vreugde. Het laat zich niet uitleggen, maar zo'n bijzondere ervaring daar leef je van. Het geeft je kracht en een gevoel van dankbaarheid.

De twijfelaar Tomas laat zich raken door Jezus' liefde. Uiteindelijk kan hij slechts stamelen: Mijn Heer en mijn God. Tomas geloofde omdat hij persoonlijk ervaren had dat lijden en dood niet het laatste woord hebben. Onze wereld is vol van menselijke wonden.

Ieder van ons draagt zijn eigen pijn en leed. En dat mag. Je hoeft niet sterk of succesvol te zijn. Je hoeft ook geen onwankelbare gezondheid te bezitten of eeuwig jong te blijven. God neemt ieder van ons aan zoals wij zijn, ook met onze pijn. Je kunt beter schuilen bij God dan te vertrouwen op macht zegt de dichter van Psalm 118 want Hij is een vriend voor het leven. Twijfelen mag. Je mag ook kritisch zijn. Maar laat je niet leiden door de eindeloze stroom informatie die dagelijks op je afkomt. Laat je ook niet leiden door egoïsme of het recht van de sterkste. Probeer zo goed als kan te doen wat Jezus ons heeft voorgeleefd.

Biedt vrede aan. Vergeef elkaar. Wanneer we vrede aanbieden en elkaar kunnen vergeven, voelen we de hand van God. Ik wens voor ieder van ons dat ook vandaag het kind in ons weer opstaat, het kind dat een happy end verwacht.